

علماء گذشته هم مطابق فرهنگ جاری زمان خود جهت تقویت بدنشان حتی بهتر از امروزی‌ها تلاش می‌کردند.

شماره پرسش: ۱۴۱۷

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۴/۹/۲۴ ۰۴:۰۴:۵۴

متن پرسش

با عرض سلام خدمت استاد عزیز: بنده برای ایجاد نشاط و انبساط روحی برای عبادت و خودسازی و درس خواندن ورزش فوتبال را انتخاب می‌کنم چون هم از نوجوانی ورزشمان این بود و هم چون بلد هستیم اون نشاط بیشتر است ولی وقتی بازی می‌کنیم از اون عقل الهی و اراده های عالییه مقداری کاسته می‌شود ولی زمینه ی بسیار عالی است تا انسان صفات خودش از قبیل خود خواهی و صبر و گذشتن از اشتباه دیگران و... را ببیند به چه میزان دارد و تمثیل های خیلی عالی در موضع زندگی و معنویت در حین بازی از فوتبال بنده متوجه که به شوق می‌آیم و متوجه هستم که سعی کنم برای غلبه بر رقیب بازی نکنم و مواظب صفت غضبیه هم باشم. بنده ۲۲ سن دارم و در هفته ۲ بار فوتبال بازی می‌کنیم و ورزش هم ان شاء الله ۲۰ دقیقه در روز داریم و فوتبال برای اون انبساط روحی و نشاط است. سوال بنده این است که با این تفاسیر اولاً اگر کسی بخواهد مثلاً امام خمینی (رحمت الله) و ... شود آیا اینجور کارها لغو و مانع رسیدن نیست؟ ثانیاً علما گذشته در جوانیشان از اینجور کارها داشتند یا نه؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- فکر نمی‌کنم با توجه به توصیفی که می‌فرمایید اگر در سایر اوقات ذهن شما مشغول فوتبال نباشد، مانع کار شما گردد ۲- علماء گذشته هم مطابق فرهنگ جاری زمان خود جهت تقویت بدنشان حتی بهتر از امروزی‌ها تلاش می‌کردند. موفق باشید